

Ewangelium.

XXI

medh årtio / och satte thñ på ena röd / och gaff honom dricka / Men the andre sadhe / Salt / låt oss see om Helias kommer och hielper honom / Nåter ropadhe Jesus medh högga röst / och gaff vpp andan.

Och sy tempeldwken remnadhe i tw stycke össuerst i frå och nidh i genom / och iordhen skalff / och hellebergghen remnadhe / och grassuenar öpnadhes / och mong the helghös lekamē som soffwit hadhe stodho vpp och gingo vth aff theres grassuer effter hans vppstondilse / och kommo i then helgga stadhen / och oppenbaradhes mongom.

Men hössuizmänen och the medh honom woro och waradhe på Jesum / när the sågho jordhbåwinghen / och the ting som skeedde / råddes the swårligha / och sadhe / Uisseligha war thēne gudz son / Och ther woro monga quinnor stondandes longt i frå / och sågho vppå / the som hadhe folgt Jesum aff Galilea / och tient honom / I bland hwilka war Maria Magdalene / och Maria Jacobi / och Jose modher / och Zebedei söners modher.

Mar. xv.
Luc xxij.
Johā xij.

Om afftonen kō en riker man aff Aremathia benempd Joseph / huilkin och war Jesu lårungge / han gick till Pylatum och beeddes Jesu lekamen / Thå böddh Pylatus ath thet skulle wardha honom fongit / Och när Joseph hadhe taghit lekamenē / swepte han honom i it reent linnet clådhe / och ladhe honom i sina nyia graaff / som han vthuggit hadhe vthi it helle berg / och wåltradhe en stooran steen för dörena på grassuena / och gick sina ferdhe / Thå woro ther Maria Magdalene och then andra Marian sitiandes emoot grassuena /

Daghen effter tillreedhilsē daghen / kommo till samman the össuerste presterna / och the Phariseer in för Pylatum / och sadhe / Herre oss kōmer i hogh / ath thñ förföraren sadhe när han ån leffde / Effter tree daghar wil iach stå vpp / Bivodh för then skul ath man förwarar grassuena in till tridhie daghen / ath hans lårungar komma icke och stiåla honom bort / och säya folkena / han är vpstonden aff döddha / och bliffuer så then sigsta willan wårre ån then första / Thå sadhe Pylatus till thñ / I ha ffuen vactena / gåår och förwaren som i kunnen / Thå gingo the bort / och förwaradhe grassuena medh wåctare / och beseglde stenen.

Öttende och tiwghonde Capitel.

OM sabbaz afftonē som begynnadhe lysa om thñ ena sabbaz daghen / kom Maria Magdalene och the andra Maria till ath besee grassuena / Och sy / thet wort en stoor iordhbåffning ty ath herrans engil steegh nidh aff himmelen / och gick fram och wåltradhe stenen frå dörenne / och satte sig på honō / och han war på seende som en liwngældh / och hans clådhe hwijt som en snyd / Och wåctarena bliffwo förstråcte aff reddogha / och wordho som the hadhe warit döddhe.

Men engelen swaradhe och sadhe till quinnonar / Rådzens icke i / ty iach weet ath i söken effter Jesum som war korxfester / San år icke här / han år vpstonden / som han sagt hadhe / kōmer och seer rwmet som herren war laghder vthi / och gåår snart och såggher hans lårungar / ath han år vpstonden aff döddha / och sy / han gåår fram för idher vthi Galilee landit / ther skolen i see honom / sy / iach ha ffuer thet sagt idher.

Och the gingo snarligha frå grassuena medh reddogha och mykin

S iij glådhi / lö

★ sabbaz afftonē
Scriffte begynnar daghen på then afftonen som framledhē år / och endhen på samma affte år morghonē ther effter Så såghē och här S. Mattheus / ath Christus war opstonden om morghonen / som war afftonens ende / och begynnisen på första helgie daghen / ty the rådnadhe the ser daghar effter then höggrsta påscha daghen alla helliga / och begynte then första på thñ nåsta effter hopta påscha daghen.